

საქმე #-----

**თბილისის საქალაქო სასამართლო
გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით**

06
თბილისი

მაისი,

2019

წელი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის
კოლეგიის

მოსამართლე **ნინო ელიეშვილი**
სხდომის მდივანი **სოფიკო უგრეხელიძე**

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - დ-----

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - კ-----

----- ნასამართლობის მქონე, უმაღლესი განათლების
მქონე, დაოჯახებული, რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები: თ---

ადვოკატი - რ-----

კვალიფიკაცია:

**საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1¹-ლი
ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი** - სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დაზარალებულის
ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს
სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი,
ჩადენილი ჯგუფურად.

სხდომის სახე - ღია.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1.სასამართლომ დაადგინა:

2018 წლის 13 ნოემბერს, სალამოს საათებში თ-----

----- ტერიტორიაზე, ურთიერთშელაპარაკების ნიადაგზე, ნ-----
----- კ----- მიაყენა სიტყვიერი და ფიზიკური შეურაცხყოფა. კერძოდ,
დაარტყა ხელი სახის არეში. აღნიშნულის შემდეგ მათ დაიწყეს
ერთმანეთთან ჩხუბი. ჩხუბის დროს კ-----თან ერთად მყოფმა გ-----
--, კ----- მართვის ქვეშ მყოფი ნ----- ფირმის
ავტომანქანის მგზავრის მხარეს არსებული კარიდან აიღო გასაშლელი
ხელკეტი და თავში ჩაარტყა ნ-----, რაზეც ამ უკანასკნელმა
განიცადა ძლიერი ფიზიკური ტკივილი. დარტყმის შემდეგ ნ-----
- ცდილობდა გათავისუფლებას, თუმცა კ----- იჭერდა მას ზედ ნაცვამი
ქურთუკით და უკვე გაკავებულ ნ----- მეორედ ხელკეტი უკვე
ზურგის არეში მოარტყა გ-----, რაზეც ამ უკანასკნელმა კვლავ განიცადა
განიცადა ძლიერი ფიზიკური ტკივილი.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა და სამართლებრივი შეფასება:

სასამართლომ მხარეთა უშუალო მონაწილეობით განიხილა სისხლის
სამართლის საქმე და მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ სახეზეა გონივრულ ეჭვს
მიღმა არსებულ, შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა კ-----
დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის
გამოტანისათვის.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ არსებითი განხილვის სხდომაზე
მტკიცებულებები არ გამოკვლეულა, ვინაიდან მხარეებს ისინი არ გაუხდიათ
სადავოდ და საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე
მუხლის პირველი ნაწილის "დ" ქვეპუნქტის თანახმად, მათ მიენიჭათ
პრეიუდიციული მნიშვნელობა.

კ----- მიერ სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დაზარალებულის
ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს
სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი,
ჩადენილი ჯგუფურად, დასტურდება სისხლის სამართლის საქმეში
არსებული, პრეიუდიციული მნიშვნელობის მქონე შემდეგი
მტკიცებულებებით: მოწმეების - ნ-----ს, გ----- კ-----,
გ----- გამოკითხვის
ოქმებით, პირის ამოცნობის ოქმებით, სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნით
და სისხლის სამართლის საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებათა
ერთობლიობით, რასაც ეთანხმება თავად ბრალდებულიც.

ამდენად, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტის შესაბამისად, ერთმანეთთან
შეთანხმებული, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობით,
სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ კ-----მ ჩაიდინა:

სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი
გამოიწვია. მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი
ჯგუფურად, დანაშაული გათვალისწინებული **საქართველოს სისხლის
სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 11-ლი ნაწილის „ბ“
ქვეპუნქტით.**

3. სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

სასამართლო განმარტავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს, დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლის თანახმად, სასჯელის მიზნებს წარმოადგენს სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავეს რესოციალიზაცია. ზემოხსენებული მუხლი წარმოადგენს სასჯელის კერძო და ზოგადი პრევენციის ერთობლიობას. კერძო პრევენციის მიზანია მსჯავრდებულის მიერ მომავალში ახალი დანაშაულის ჩადენის თავიდან აცილება მისი რესოციალიზაციის გზით, ზოგადი პრევენცია კი ემსახურება საზოგადოების გაფრთხილებას, რომ დანაშაულის ჩადენის შემთხვევაში მათ მიმართაც მკაცრი სასჯელი იქნება გამოყენებული სახელმწიფოს მხრიდან.

კ----- მიმართ სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის როგორც შემამსუბუქებელ, ისე დამამძიმებელ გარემოებებს, ასევე დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2----- განაჩენით კ-----
---- ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 125-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით, სსკ-ის 19,177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის "ა" ქ/პუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის "ა" და "ბ" ქ/პუნქტებით, სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის "ა" ქ/პუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის "ბ" ქ/პუნქტით, სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის "ბ" ქ/პუნქტით და ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის "ბ" ქ/პუნქტით გათვალისწინებულ დანაშაულთა ჩადენისათვის და განაჩენთა ერთობლიობით, სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 8 (რვა) წლის ვადით, საიდანაც სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე, 2 (ორი) წელი განესაზღვრა სასჯელადსრულებით დაწესებულებაში მოხდით, ხოლო 6 (ექვსი) წელი ჩაეთვალა პირობით, იმავე გამოსაცდელი ვადით.

მასვე, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 42-ე მუხლის საფუძველზე, დამატებითი სასჯელის სახედ განესაზღვრა ჯარიმა 25000 (ოცდახუთი ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

ამდენად, სასამართლო სასჯელის დანიშვნის დროს მიიჩნევს, რომ კ-----
---- რესოციალიზაციისთვის, სამართლიანობის პრინციპიდან გამომდინარე, ასევე ზოგადი და კერძო პრევენციის მიზნებისათვის, ბრალდებულის პიროვნების გათვალისწინებით, სასჯელი უნდა დაენიშნოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1¹-ლი ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული სანქციის ფარგლებში, განაჩენთა ერთობლიობით.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-260-ე, 269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლებით,

და ა დ გ ი ნ ა:

კ----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1¹-ლი ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 3 000 (სამი ათასი) ლარის ოდენობით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე გაუქმდეს კ----- მიმართ თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2----- განაჩენით დანიშნული პირობითი მსჯავრი - 6 (ექვსი) წლის ვადით და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე, ბოლო განაჩენით დანიშნულ სასჯელს - ჯარიმას 3 000 (სამი ათასი) ლარის ოდენობით, ნაწილობრივ დაემატოს წინა განაჩენით დანიშნული სასჯელიდან - 2 (ორი) წლით თავისუფლების აღკვეთა და საბოლოოდ, განაჩენთა ერთობლიობით, კ----- სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 2 (ორი) წლით თავისუფლების აღკვეთა და ჯარიმა 3 000 (სამი ათასი) ლარის ოდენობით.

მსჯავრდებულ კ----- სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს დაკავების დღიდან - 2-----

სისხლის სამართლის საქმეზე ნივთიერი მტკიცებულება:

– ავტომანქანის ჩხრეკისას ამოღებული ერთი ცალი რეზინის ჩაქუჩი დალუქულ მდგომარეობაში, რაც ინახება დ-----
-----, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ განადგურდეს კანონით დადგენილი წესით.

განაჩენი კანონიერ ძალაშია გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის მეშვეობით.

